

Nieuwsbrief

November 2018

Week van de afvalophaler en recyclageparkwachter

Dagelijks zorgen heel wat recyclageparkwachters en afvalophalers er voor dat we op een eenvoudige manier ons afval kwijt kunnen. Dat afval wordt niet altijd op een correcte manier aangeboden. Foutief aangeboden afval zorgt voor een extra belasting voor de ophaler en verstoort ook de vlotte ophaling aan huis of de doorstroming op het recyclagepark. 'Als één op de twintig restafvalzakken drie kilogram te veel weegt, moet de ophaler al snel honderdvijftig kilogram extra tillen op een doorsnee ronde. Ook papier en karton wordt niet altijd samengebonden of in een gesloten kartonnen doos aangeboden, waardoor het kan wegwaaien en zwerfvuil veroorzaken.

De gemeente- en stadsmonitor van de Vlaamse overheid geeft aan dat gemiddeld 83% van de Vlamingen tevreden is over de huisvuilvoorzieningen in zijn of haar gemeente. 'Wat een gemeente doet rond afvalophaling of op het recyclagepark is een belangrijk uithangbord voor de service die een lokaal bestuur zijn inwoners te bieden heeft; mensen maken er ook veelvuldig gebruik van, meer dan dat ze naar het loket in het gemeentehuis komen. Het is dan ook fijn dat zoveel mensen er tevreden over zijn.

We lanceren dit jaar voor de derde keer de Week van de afvalophaler en recyclageparkwachter en dit met de steun van Interafval, OVAM en Fost Plus. Die vindt plaats van 19 tot en met 23 november. De campagne roept op om je respect te tonen voor het werk van de afvalophalers en parkwachters door je afval correct aan te bieden.

ZORG DAT JE
AFVALZAK NIET
TE ZWAAR IS

Bekijk hoe het moet op
WWW.HOUHETNET.BE

Afvalbeleid in het nieuwe bestuursakkoord

Enkele gemeenten kregen van de OVAM een brief waarin gewezen wordt op de restafvaldoelstellingen of de verplichtingen vanuit Vlarema voor de het niet gratis laten inzamelen van een hoeveelheid grofvuil op het recyclagepark bij elk bezoek in de perscontainer brandbaar vuil. In het nieuwe bestuursakkoord moet een tarifiering opgenomen worden die in overeenstemming is met Vlarema. Vanuit Imog hebben we de voorbije jaren het actieplan bij de implementatie van het uitvoeringsplan voor huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval uitgewerkt waarin we samen met de vennoten invulling willen geven aan het ambitieuze afvalplan.

We voerden in het voorjaar en vorige maand een sorteeraanlyse uit om nog beter de samenstelling van de restafvalzak te kennen en om vanuit deze analyse een betere invulling te geven aan het actieplan. Naar aanleiding van het aantreden van de nieuwe besturen bij onze elf vennoten bereiden we een Conferentie van burgemeesters en schepenen van milieu voor dat zal doorgaan begin volgend jaar. Hierin zullen de hoofdlijnen van het afval- en materialenbeleid waarin de aspecten 'de vervuiler betaalt' en de keuze van de juiste en over de intercommunale uniforme retributie heel belangrijk is voor ons beleid en voor de OVAM.

Nieuwsbrief

November 2018

Afwisseling van de wacht: welke implicaties hebben de gemeenteraadsverkiezingen

Reeds sinds de passage van Napoleon zijn de gemeenten bevoegd voor het inzamelen en verwerken van huishoudelijk afval. Het idee is dat het bestuur het dichtst bij de burger initiatieven kan opzetten op maat van haar inwoners en zo de veiligheid en hygiëne kan waarborgen. De oorspronkelijke insteek was namelijk ziektes en ongedierte vermijden.

Bij de opstart van Imog op 9 september 1969 (inderdaad: binnenkort 50 jaar) werd dan ook een naam gekozen die hier duidelijk naar verwees: de Intergemeentelijke Maatschappij voor Openbare Gezondheid. We werden opgericht door intussen 11 gemeenten, 10 in Zuid West-Vlaanderen en 1 in Oost-vlaanderen, als een soort 'verzelfstandigd' onderdeel van elke gemeente, om samen met hun naburige gemeenten, te werken rond dezelfde doelstellingen: de afvalberg aanpakken van 236.000 inwoners. Door samen te werken kan schaalgrootte worden bekomen in investeringen en kennis: niet iedere gemeente hoeft een verbrandingsinstallatie te bouwen of een stortplaats uit te baten.

Imog is dus een organisatie met alle aandelen voor de volle 100% in handen van onze 11 gemeenten-vennoten. Ook de Provincie West-Vlaanderen participeerde bij opstart met enkele aandelen. Maar door nieuwe regelgeving treedt de Provincie uit Imog tegen eind dit jaar. Intussen is de centrale doelstelling van Openbare Gezondheid opgeschoven naar grondstoffen en energie.

In een soort 'afsprakennota', de statuten genaamd, wordt omschreven wat de rechten en plichten zijn van deze intergemeentelijke samenwerking. Zo staat hierin omschreven dat er een Raad van Bestuur 11x per jaar wordt samengeroepen met vertegenwoordiging van de deelnemende gemeenten. Iedere gemeente heeft 1 vertegenwoordiger en bijkomend per 30.000 is er 1 bijkomend mandaat die door de gemeentebesturen wordt aangeduid. Samen 15 bestuurders aangevuld met 3 raadgevende bestuurders uit de opposities van de verschillende gemeenteraden.

Van alle activiteiten die Imog ontplooit komen ongeveer de helft van de inkomsten van de gemeenten en de helft van derden (klanten). Deze kunnen de bewoners zijn door bijvoorbeeld rechtstreekse facturatie voor levering van compost of tuinafvalbakabbonnementen, bedrijven voor aanvoer van afval om onze restcapaciteiten van de installaties in te vullen, of bijvoorbeeld ook Fost Plus, Recupel, ...

Het bedrag dat de gemeenten betalen wordt via de begroting opgevraagd: deels een forfait per inwoner, deel per transport, per kg, per uur, ... afhankelijk van de soort dienst.

Op de Raad van Bestuur, die telkens doorgaat op de 3^e dinsdag van de maand, worden de belangrijkste beleidsbeslissingen genomen door de vertegenwoordigers van de gemeenten. Concreet bereiden de Imog-medewerkers alle dossiers voor en stellen deze op de Raad van Bestuur voor: de grote investeringen, beleidsbeslissingen, ... Dit alles binnen een duidelijke visie, missie en strategie, binnen een goedgekeurde meerjarenbegroting en volgens de doelstellingen van de hogere overheid.

De leden van de Raad van Bestuur kiezen uit hun leden een voorzitter en 2 ondervoorzitters. In de huidige ploeg werden zij aangevuld met 2 gewone raadsleden tot het directiecomité die tussentijds samenkwam voor uitvoering van de genomen beslissingen.

Het afvaardigen door de gemeenten van de raadsleden gebeurt per legislatuur in maart volgend op de gemeenteraadsverkiezingen.

Nieuwsbrief

November 2018

De Vlaamse overheid maakt plannen en decreten (= Vlaamse wetten), waar de lokale overheidsbesturen zich moeten aan houden. Voor afvalbeheer is dit o.a. het Materialendecreet en het Uitvoeringsplan Milieuverantwoord Beheer van Huishoudelijke en Gelijkaardige Bedrijfsafvalstoffen (UMBHA). Voor de organisatie en werking van de lokale besturen treedt op 1 januari 2019 het nieuwe Decreet over het Lokaal Bestuur in werking. Dit bepaalt onder andere de inkantering van de ocmw's in de gemeenten en vormen geen aparte structuren meer.

Ook voor de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, zoals Imog er één is, verandert er wel wat. Allereerst is er de uittreding van de Provincie. De andere gemeenten kopen de (beperkte) aandelen van het provinciebestuur over. Daarnaast is er een beperking van het aantal leden in de Raad van bestuur tot 15, waarvan maximum 2/3 van hetzelfde geslacht. Vandaar dat nu elke gemeente 1 mandataris zal hebben, aangevuld met een bijkomend mandaat per schijf van 30.000 inwoners. Daarnaast zijn er eveneens 3 leden met een raadgevende stem (vanuit de oppositie van de gemeentebesturen, die via een beurtrol worden aangesteld). Ook het directiecomité wordt na de buitengewone algemene vergadering van maart afgeschaft conform het Decreet Lokaal Bestuur.

De gemeenteraadsverkiezingen zijn nu net achter de rug. De nieuwe gemeentebesturen treden aan vanaf 01/01/2019. Imog vraagt hen hun vertegenwoordigers aan te duiden tegen de Buitengewone Algemene Vergadering van 19 maart. Tot dan blijft de huidige ploeg in werking.

We dienen dus een introductietraject te voorzien om de nieuwe bestuurders na 19 maart voldoende te informeren. Hiervoor worden een Evaluatierapport en Ondernemingsplan opgemaakt. Imog ontwikkelde een actieplan met 52 acties om invulling te geven aan het Uitvoeringsplan voor Huishoudelijk en Gelijkaardig bedrijfsafval. Deze 52 acties zullen begin 2019 worden toegelicht op een specifieke werkgroep/conferentie met burgemeesters en schepenen.

Vlarema 7 principiële goedkeuring

Het wijzigingsbesluit moet nog voor advies naar de Miniraad/SERV en de Raad van State voor het definitief kan worden goedgekeurd, maar de grote lijnen zijn al bekend. Zo zullen Vlaamse en lokale overheden voor hun catering alleen nog herbruikbaar materiaal mogen gebruiken. Organisatoren van evenementen moeten wegwerpmateriaal bij het schenken van dranken vermijden, of er tenminste voor zorgen dat ze die vrijwel volledig inzamelen voor recyclage. Stickers op fruit worden verboden. Handelaars mogen bepaalde plastic wegwerpzakken niet langer gratis aanbieden. Vuilniszakken moeten op korte termijn voor 100 procent uit gerecycleerd materiaal bestaan.

Europees Parlement kiest voor verbod op wegwerpplastic

Met een overgrote meerderheid heeft het Europees Parlement gestemd voor een verbod op wegwerpplastic. Concreet gaat het hierbij om plastics zoals rietjes, borden, bestek, wattenstaafjes en zakjes zouden daardoor vanaf 2021 verboden moeten worden. Bovendien komen er ook nog andere maatregelen. Zo moet de plastic dop van een fles altijd aan de fles vasthangen. De nieuwe regels moeten de afvalberg van de tien grootste vervuilers meer dan halveren en vooral onze oceanen schoner maken

Zwerfvuil kost u en mij samen jaarlijks ongeveer een miljard euro

We geven in Vlaanderen ongeveer 164 miljoen euro uit aan het opruimen van zwerfvuil. Volgens Recover ligt de maatschappelijke kost evenwel veel hoger. Alle maatschappelijke kosten in acht

Nieuwsbrief

November 2018

genomen, kost rondslingerend afval op straat ons jaarlijks 1 miljard euro. Dat blijkt uit één van hun onderzoeken.

Recover ging op zoek naar de maatschappelijke gevolgen en kosten van zwerfvuil. Volgens recent onderzoek van OVAM geven we in Vlaanderen jaarlijks ongeveer 164 miljoen euro uit aan het opruimen van zwerfvuil. Maar dat zijn louter de directe opruimkosten. De OVAM-studie houdt geen rekening met de milieuschade van zwerfvuil of andere maatschappelijke kosten. Studiebureau KplusV maakte daarom in opdracht van Recover een inschatting van de totale maatschappelijke kost van zwerfvuil. Als we naast de opruimkosten ook rekening houden met de sociale, economische en milieukosten dan ligt de maatschappelijke kost nog een stuk hoger. Zo heeft zwerfvuil een belangrijke invloed op de beleving van de omgeving: rondslingerend zwerfvuil trekt ander vuil aan en is een grote bron van ergernis, het geeft een verminderde uitstraling aan een buurt, wakkert het onveiligheidsgevoel aan en heeft dalende huizenprijzen tot gevolg. Maar ook de milieukosten van zwerfvuil lopen hoog op. KplusV concludeerde in de studie in opdracht van Recover dat de totale jaarlijkse maatschappelijke kost in de grootteorde van één miljard ligt, indien we rekening houden met alle effecten van zwerfvuil. Sommige maatschappelijke kosten zijn moeilijk te bepalen. Daarom maken de onderzoekers een voorzichtige raming (de onderkant) en een maximale inschatting van de mogelijke kost (bovenkant). De werkelijke kost ligt wellicht tussen deze beide waarden.

Het volledige bericht kan u nalezen op <https://interafval.be/actueel/kost-zwerfvuil-vlaanderen-ligt-de-grootteorde-van-een-miljard>

Nieuwe Hoogspanningscabine

De verbrandingsinstallatie met rookgaszuivering is opgebouwd met de performantste beschikbare technieken en verwerkt jaarlijks zo'n 65 miljoen kg restafval. Met de vrijgekomen warmte uit het verbrandingsproces wordt stoom geproduceerd. Deze stoom drijft via een stoomturbine een 7,5 MW generator aan, die de energie aan het plaatselijk hoogspanningsnet en aan de site levert. De installatie werkt continu, 24u op 24 en 7 dagen op 7. Omgerekend zorgt 2 kg verbrand

restafval voor 1 kWh elektriciteit. Dit proces is jaarlijks goed voor een productie van ruim 32 miljoen kWh, wat overeen komt met het jaarlijks verbruik van zo'n 30.000 personen. Bij uitschakeling van het lokaal elektriciteitsnet wordt automatisch overgegaan naar eilandwerking wat een continue werking van de site verzekert. Het runnen van een dergelijke verbrandingsinstallatie is een hightech en professionele exploitatie, waarbij de strenge milieunormen steeds moeten worden gehandhaafd.

Bij de opstart in 1976 werd 1 cabine geïnstalleerd. Bij het in gebruik nemen van de elektriciteitsproductie in 1986 werd er een extra cabine aan toegevoegd. Later, in 1994, bij de bouw van de rookgaszuivering kwam er nog een cabine bij. Het verouderde materiaal werd nu in een centrale nieuw hoogspanningscabine gebundeld. Er werd hiervoor een nieuw gebouw opgetrokken. Daarin werden alle HS-cellen en twee nieuwe transformatoren van 800 kVA geïnstalleerd. Om een goede werking van het algemeen HS-bord te kunnen controleren, werd een digitale supervisie in de controlekamer voorzien.